

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010141
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010141.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci odsúdeného K. S., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.2.2022 č.k. 12PP/4/2022-39, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7.4.2022 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného K. S., nar. XX.XX.XXXX v J. L., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/33/2017 zo dňa 27.09.2018, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. c), ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného K. S., nar. XX. XX. XXXX v J. L., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/33/2017 zo dňa 27. 09. 2018.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmienkové prepustenie, ale nespĺnil obe materiálne podmienky.

7. S poukazom na hodnotenie odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody dospel prvostupňový súd k záveru, že počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave je správanie a vystupovanie odsúdeného na požadovanej úrovni, avšak v plnení povinností a dodržiavaní interných noriem nebol vždy dôsledný. Dňa 03.09.2021 sa dopustil závažnejšieho disciplinárneho previnenia, keď prechovával nepovolenú vec - mobilný telefón. Je pravdou, že svojím prístupom si odsúdený vytvoril podmienky na zahľadanie tohto trestu, avšak súd má pochybnosti, že odsúdený bude schopný viesť riadny život na slobode, pretože aj počas výkonu trestu odňatia slobody došlo zo strany odsúdeného k vážnejším porušeniam interných noriem, a to nie v adaptačnom období, ale pomerne krátko pred podaním žiadosti o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody

8. Ďalej poukazuje na to, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody síce prvýkrát, avšak resocializačná prognóza u odsúdeného je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Podľa názoru prvostupňového súdu nič nenasvedčuje tomu, že by bol odsúdený v prípade podmienkového prepustenia na slobodu dostatočne pripravený viesť riadny život a nedopúšťať sa ďalšej trestnej činnosti. V jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmienkovým prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

9. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienkové prepustenie odsúdeného. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

10. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Tr. zák. (preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu), prvostupňový súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nespĺnil. Z hodnotenia odsúdeného nemožno urobiť jednoznačný záver o splnení prvej materiálnej podmienky. Aj napriek pozitívnemu záveru hodnotenia, sťažnostný súd nemôže s určitosťou potvrdiť, že došlo zo strany odsúdeného ku skutočnému polepšeniu alebo iba k prispôsobeniu sa podmienkam výkonu trestu. V správaní odsúdeného sa vyskytli viaceré nedostatky, a to aj závažného charakteru (bol opakovane disciplinárne riešený, nie vždy bol dôsledný v dodržiavaní interných noriem ústavu), a preto je sťažnostný súd názoru, že odsúdený nepreukázal zvýšenú snahu po náprave, jeho správanie vo výkone trestu je skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa.

11. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa sťažnostný súd taktiež plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

12. Podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Podmienkové prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienkovom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienkovom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

13. Okrem resocializačnej prognózy (ktorá je menej priaznivá), na ktorú správne poukázal súd prvého stupňa je nevyhnutné poukázať aj na odpis registra trestov, podľa ktorého bol odsúdený doposiaľ 4 krát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch sa jednalo o totožný druh trestnej činnosti. Tieto skutočnosti spolu so záverom, že u odsúdeného nedošlo vo výkone trestu k polepšeniu zvyšujú obavu z recidívneho správania odsúdeného, a preto v jeho prípade prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. U odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené nemožno s určitosťou tvrdiť, že uložený trest splnil svoj účel.

14. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

15. Sťažnostný súd záverom uvádza, že aj keď súd prvého stupňa v zmysle výrokovej časti napadnutého uznesenia správne zamietol žiadosť odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, k postupu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, teda k zrušeniu napadnutého uznesenia a novému rozhodnutiu pristúpil výlučne z dôvodu, že súd prvého stupňa aplikoval nesprávne hmotnoprávne ustanovenie. Súd prvého stupňa zamietol žiadosť odsúdeného podľa § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, čo v tomto prípade nie je správne. S poukazom na § 415 ods. 2 Trestného poriadku, o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenej za zločin po výkone jeho polovice (§ 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona) súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva. Keďže v tomto prípade riaditeľ ústavu návrh na podmieňané prepustenie odsúdeného nepodal, ale bol podaný zo strany odsúdeného, súd prvého stupňa mal postupovať podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

16. Odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/33/2017 zo dňa 27.09.2018 uznaný vinným za spáchanie zločinu, čo v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia znamená, že môže byť podmieňane prepustený až po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody (prvostupňový súd skúmal splnenie formálnej podmienky v zmysle § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, tzn. po polovici uloženého nepodmieňaného trestu odňatia slobody). U odsúdeného však aj v tomto prípade bola formálna podmienka splnená a to dňa 01.08.2021, avšak pre nesplnenie materiálnych podmienok na podmieňané prepustenie u odsúdeného, tak ako je vyššie uvedené, nebolo možné žiadosť odsúdeného vyhovieť.

17. Nakoľko išlo výlučne o formálno-právne pochybenie súdu prvého stupňa spočívajúce v nesprávnej právnej aplikácii vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona, sťažnostný súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil výlučne z tohto dôvodu a rozhodol vo veci sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.